

Phẩm 90: CHÚC LỤY

Bấy giờ, Phật bảo Tôn giả A-nan:

–Này A-nan! Ý ông nghĩ sao? Đức Phật có phải là Đại sư của ông chăng? Còn ông có phải là đệ tử của Phật chăng?

Tôn giả A-nan thưa:

–Bạch Đức Thế Tôn! Đức Phật là Đại sư của con. Đấng Thiện Thệ là Đại sư của con, con là đệ tử của Phật.

–Đúng vậy, Đức Phật là Đại sư của ông, ông là đệ tử của Phật. Nếu như việc phải làm của đệ tử thì ông đã làm rồi.

Này A-nan! Ông dùng nghiệp thân, khẩu, ý nhân từ cúng dường, hầu hạ Phật, cũng thường đúng theo ý Phật, không có trái lỗi.

Này A-nan! Đối với thân ta trong hiện tại, ông đã ái kính, cúng dường, cung cấp, hầu hạ, tâm ông thường thanh tịnh. Sau khi ta diệt độ, tất cả sự yêu kính, cúng dường, cung cấp ấy ông phải dành cho Bát-nhã ba-la-mật. Cho đến lần thứ hai, lần thứ ba, Đức Phật chúc lụy Bát-nhã ba-la-mật cho ông.

Này A-nan! Ông chớ có quên, chớ để mất, chớ làm người cuối cùng dứt mất hạt giống giác ngộ.

Này A-nan! Chừng nào Bát-nhã ba-la-mật còn ở thế gian thì phải biết là chừng ấy còn có Phật ở đời nói pháp.

Này A-nan! Nếu có ai biên chép Bát-nhã ba-la-mật, rồi thọ trì, đọc tụng, ghi nhớ, rộng giảng nói cho người nghe, dùng các thứ hoa hương, phướn lọng, vải quý, đèn đuốc, cung kính, tôn trọng, khen ngợi, cúng dường, phải biết người ấy thường thấy Phật, thường nghe pháp, thường ở gần Phật.

Phật nói Bát-nhã ba-la-mật rồi, các Đại Bồ-tát như Bồ-tát Di-lặc..., Tuệ mạng Tu-bồ-đề, Tuệ mạng Xá-lợi-phất, Đại Mục-kiền-liên, Ma-ha Ca-diếp, Phú-lâu-na Di-đa-la-ni Tử, Ma-ha Câu-si-la, Ma-ha Ca-chiên-diên, A-nan... cùng tất cả đại chúng và tất cả thế gian, các vị Trời, Người, Càn-thát-bà, A-tu-la... nghe lời Phật dạy đều rất vui mừng.

